

Я народився у неділю...

Анатолій Власюк

Я народився у неділю.
До церкви люди йшли молитись.
У мами ще усе боліло.
А тато пив на радіщах вино.
Що я побачив в першу мить блаженства –
Побачу те ж, коли душа із тіла
Ввись полетить, шукаючи розраду
Поза земним, нікчемним і банальним.

Народження – це перший крок до смерті.
Відхід у вічність – до безсмертя перший крок.
Спочатку слово було, і було слово Бог.
Наприкінці теж слово буде, і буде слово Бог.
Життя – спокуса для людини,
І в кожному живе Божественне начало.
Проте лиш на Землі життя існує,
А поруч стільки мертвих є планет.

Так і Божественне начало в кожному
Перетворитись може в тлін.
Немає більшого гріха на світі,
Аніж змарноване життя людини.
Зруйнованих людських світів – тьма-тьмуца,
І все лише для того, щоб сказати,
Що раю на Землі не може бути.
Рай – для безсмертних, пекло – для живих.